

[Socialministeren.]

flere? Jeg er personlig efterhaanden kommet saa vidt, at jeg siger, jeg er næsten ligeglad, naar jeg bare kan blive fri, for at betale 800—900 Kr. aarlig til Folk, der skal gaa omkring paa Brostenene. Jeg vil meget hellere have disse Mennesker ud, men jeg vil ikke have dem ud og sulte ihjel, og jeg vil ikke have dem ud og arbejde hele Dagen for ingenting. Kan vi finde en Form, hvorunder Ungdommen kan beskæftiges, saa har det offentlige faktisk til Raadighed mange Hundrede Kroner for hver enkelt, for det koster de det offentlige nu. Hvis det kun er en rent negativ Kritik, man øver over for mine Forslag, gør den kun Skade. Er det derimod Meningen, at man vil hjælpe Socialministeren til at finde en fornuftig Form, saa kom med Ændringsforslag. Jeg skal være villig til at tage et hvilket som helst Forslag, der synes praktisk gennemførligt, og som fører i Retning af det, vi alle ønsker, at skaffe mere Arbejde i Stedet for at give Understøttelse.

Ja, hermed har jeg i og for sig svaret paa de almindelige Indvendinger, der er fremsat af de ærede Ordførere for Venstre og for Det konservative Folkeparti. At den sidstnævnte ærede Ordfører var noget fjernere fra Tanken om Muligheden af at gennemføre et Forslag som dette, end han var i Fjor, undrer mig ikke. Det er jo den Vej, Det konservative Folkeparti i det hele taget gaar. De udtrykker hver Gang deres Interesse for at skaffe Arbejde, deres store Interesse for en fordomsfri Drøftelse af disse Problemer, ogsaa om Nedsættelse af Arbejdstiden, men naar man kommer med noget positivt, har de ikke andet end Haan tilovers for det, saa er de ikke imponeret af, hvad der fremsættes. Jeg vilde inderlig gerne en Gang føle mig imponeret af, hvad de Herrer vilde fremsætte til Gængæld, og jeg mødeser med Interesse, hvad der paa dette Omraade er i Stand til at imponere det ærede Medlem Hr. Bouet, for det er tiltrængt, at han bliver imponeret. Den ærede Ordfører Hr. Bouet sagde, at han vidste overhovedet ikke, i hvor høj Grad Ministeren vilde kunne anvende et Forslag af denne Art. Nej, det kan jeg heller ikke vide. Det er jo ikke et Forslag, der gaar ud paa, at Ministeren skal sætte det og det i Gang, men det er et Forslag, der gaar ud paa, at der skal kunne gives Tilskud til dem, der kan sætte Arbejde i Gang — de kan under de og de Betingelser faa det og det Tilskud —, saa først naar Loven foreligger, kan det vides, i hvilken Udstrækning den vil blive benyttet.

For øvrigt er det ikke rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at Udvalget er uden nogen som helst Oplysninger i saa Henseende. Gennem en meget udførlig Skrivelse af 27. November 1933 har jeg over for Udvalget besvaret de Spørgsmaal, der har været rejst, saa godt som det var mig muligt, baade vedrørende Forholdene i Finland og Tyskland og, saa vidt jeg husker, ogsaa andre Steder.

Til den ærede Ordfører Hr. Rager skal jeg sige, at jeg er ikke i Stand til, da han ikke paa Forhaand har meddelt noget, om sin Forespørgsel, paa staaende Fod at besvare, hvorledes det staaer til med Behandlingen af den projekterede Udvinning af Elektricitet, som han omtalte. Jeg ved, at der er et saadant Projekt fremme, og jeg ved, at det behandles, men jeg ved ikke i Øjeblikket, om det behandles i det socialministerielle Udvalg for Nødhjælpsarbejder eller af Arbejdsløshedsraadet, men jeg skal selvfølgelig paa Baggrund af de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, undersøge, hvorledes Sagen ligger, lade det ærede Medlems Udtalelser gaa videre til vedkommende Udvalg og anmode det om at behandle Sagen saa hurtigt, det kan lade sig gøre; andet er jeg ikke i Stand til at svare i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Gregersen, Ordføreren for Retsforbundet, sagde, at alle Muligheder for Merbeskæftigelse skal i Tider som disse nok blive udnyttet af det private Initiativ, for saa vidt Produktionen er lønnende. Denne Paastand kunde jeg forstaa, hvis vi levede i et fuldkommen frit liberalistisk Samfund uden nogen Art af Hemninger, men som hele Samfundet ligger i Øjeblikket, kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem kan udtale sig, som om det for enhver Producent her i Landet, Betingelserne i øvrigt forudsat, var ligegyldigt, om han fra det offentlige som Tilskud til Lønninger eller Merbeskæftigelse i det hele kan opnaa et Beløb af 500—600 Kr. pr. Aar pr. Arbejder, han beskæftiger. Det skylder det ærede Medlem mig Bevis for. Paa samme Maade er det ganske uforstaaeligt, at det ærede Medlem ud fra rent teoretiske Betragtninger kan komme til det Resultat, at hvis det er muligt ved Hjælp af dette Tilskud — der ikke er nogen Merudgift for det offentlige, idet det spares i Arbejdsløshedsunderstøttelse — at give flere Beskæftigelse, opnaar man som Slutresultat dog en Mindrebeskæftigelse. Det er den Art Filosofi, der er særlig yndet inden for Retsforbundet — jeg er ikke naaet saa vidt endnu.